

Til § 6

Såfremt en transaktion udføres i henhold til fuldmagt, skal fuldmægtigen oplyse dette. Har virksomheden viden eller formodning om, at der handles på vegne af tredjemand, skal den egentlige kundes identitet søges oplyst. Dette kan bl.a. ske ved at kræve yderligere oplysninger af fuldmægtigen, der kan be- eller afkræfte, at virksomheden står overfor den rette kunde.

Ligesom for §§ 4 og 5 foreslås det ligeledes for § 6, at anse legitimationskravet for opfyldt, når transaktionen udføres til en konto, hvis indehaver allerede er kendt, jf. forslaget § 7.

Til § 7

Som nævnt under bemærkningerne til § 4 foretages mange indbetalinger ad elektronisk vej, og et krav om ubetinget legitimation ville være ødelæggende for kapitalens fri bevægelighed og betalingernes smidige afvikling. Samtidig er formålet med direktivet tilgodeset, da legitimationsformalia for sådanne konti ofte allerede er opfyldt. Det er derfor fundet rimeligt at udvide fortolkningen af direktivets undtagelsesbestemmelse for så vidt angår forsikringsaftaler, til også at omfatte andre allerede legitimerede konti, jf. hertil også EF-Kommissionens erklæring til Rådets mødeprotokol citeret under bemærkningerne til § 4.

Foreligger der mistanke om hvidvaskning af penge, foreslås det dog, at legitimationskravene opretholdes.

Til § 8

Da lovforslaget er en gennemførelse af et direktiv, der også skal gælde i de øvrige EF-lande samt for lande omfattet af EØS-aftalen, gælder undtagelsen fra legitimationskravet, når kunden er en virksomhed omfattet af § 1, ikke alene virksomheden, datterselskaber eller filialer i Danmark, men også sådanne virksomheder, deres datterselskaber eller filialer beliggende i et af de øvrige EF-medlemslande eller EFTA-lande.

Legitimation vil derimod skulle kræves af virksomheder, der ikke er etablerede eller har filialer inden for De Europæiske Fællesskabers eller EFTA-landes område. For eksisterende kundeforhold med sådanne kredit- og finansieringsinstitutter må forslaget § 7 finde analog anvendelse, således at legitimationskravene betragtes som opfyldt ved allerede legitimerede konti.

Til § 9

Af hensyn til efterforskningsmulighederne og bevissikkerheden foreslås det, at oplysninger vedrørende identitet og transaktioner opbevares i en periode på mindst 5 år fra henholdsvis kundeforholdets ophør og transaktionens gennemførelse. Bestemmelsen følger af direktivet.

Perioden på 5 år svarer i øvrigt til den almindelige frist for opbevaring af dokumenter efter bogføringslovens § 2, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 60 af 19. februar 1986.

Ikke alle dokumenter eller registreringer behøver at blive opbevaret. Alene oplysninger, der har en vis betydning, som f.eks. underskrevne dokumenter af ordregivende karakter, bør opbevares. Det forudsættes endvidere, at den allerede eksisterende edb-registrering af CPR-numre, navne, etc. og opbevaring på mikrofilm videreføres, ligesom det ikke nødvendigvis er det pågældende institut selv, der opbevarer oplysningerne.

Til § 10

Efter forslaget § 1, skal mistænkelige transaktioner undersøges nærmere. Dette gælder såvel transaktioner, der er gennemført, som transaktioner der endnu ikke er gennemført. For så vidt angår de handlinger, der bør vække mistanke, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2.

En nærmere undersøgelse kan f.eks. bestå i en undersøgelse af baggrunden for transaktionen, kontrolopringer til involverede fremmede institutter, kontrol i Folkeregistret eller overvågning af transaktioner over en vis tidsperiode.

Effektiviteten af efterforskningen – og opfyldelsen af forslaget § 1 – beror på, at der etableres et velfungerende samarbejde mellem den finansielle sektor og politiet. Det er derfor vigtigt, at politiet straks underrettes om, at virksomheden undersøger en transaktion, som man mistænker for at have tilknytning til hvidvaskning.

Det foreslås derfor i stk. 2, at virksomhederne undlader at gennemføre transaktioner, der mistænkes for at have tilknytning til hvidvaskning, indtil politiet er underrettet.

Imidlertid vil det antagelig ofte forholde sig således i praksis, at en udskydelse eller forsinkelse af transaktionens gennemførelse vil vække mistanke hos den, der forsøger at hvidvaske penge. Er der risiko for dette, bør transaktionen alligevel gennemføres, og underretning af politiet ske umiddelbart herefter. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget § 12, hvorefter virksomheden er forpligtet